

OBRAĆBAĆ (1) *vb pf i impf*

pf, [*impf praes*].

o *prawdopodobnie jasne* (tak w *ob-*); a *jasne*.

inf obraćbać, [*obrębać*]. ◊ [*praes 1 sg* obrąbãm.]

Sł stp notuje, *Cn brak*, *Linde XVII w. s.v. obrąbić*.

1. Obciąć, wyciąć [*co*]:

Zwrot: »wkoło obraćbać«: [*wojewoda wołoski*] chcąc pokazać swoię Litość nád vbogimi, by nie pozdycháli Od głodu, kazał wżyftkich, pod czás zimy, w lásiech Ná łtaw zągnąć, y wkoło lód o nich obraćbać, Ze rázem do iednego wżyftcy potonęli. *CiekPotr* 23.

a. [*Przyciąć zbędne gałęzie* [*co*]: ktore [*drzewa*] gdy wzroftą ku przerzeczoney wyfokości/ tedy ie obrębać *Cresc* 1571 501.]

2. [*Oslaniać coś za pomocą zrąbanych drzew, obwarowywać*: *Obrąbam/ praemunio. Volck* Nnn4.]

Formacje współrdzenne cf RAĆBAĆ.

Cf OBRAĆBANIE, OBRAĆBANY